

Wat gebeurt er met een gelovige als hij sterft?

Mike Oppenheimer, <http://www.letusreason.org/>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling/bewerking, schema en voetnoten door M.V. Update 8-9-2020 (aanvullingen)

Gaat elke gelovige automatisch naar de hemel? De Bijbel zegt ons dat er geen vagevuur bestaat om in te lijden en gereinigd te worden, en er is geen zielelaap¹ tot aan de opstandingsdag, en er is ook geen annihilatie² zoals evolutionisten en Jehovah's getuigen³ zeggen.

Engelen tonen aan dat geesten⁴ kunnen leven en functioneren zonder lichaam, en daarom moet het ontbreken van een lichaam niet als een probleem beschouwd worden. De Transfiguratie wordt in drie Evangelieën gevonden (Mattheüs 17:1-8; Markus 9:2-8; en Lukas 9:28-36). Zowel Mozes als Elia verschenen levend met Jezus. Mozes was honderden jaren eerder gestorven en toch is Mozes bij bewustzijn. Elia ging naar de hemel en toch was hij nog steeds levend. In Lukas 16:19-31, in het verhaal van de rijke man en Lazarus, is het duidelijk dat de rijke man bij bewustzijn is, Lazarus is bij bewustzijn, en Abraham leeft bewust, terwijl zij alle drie gestorven waren en nog geen lichaam hebben (tot aan de opstanding). Vóór het Kruis was er een plaats voor de gelovige om er te leven na de dood, en ook na het Kruis is er een plaats om in te leven na de dood. Het Paradijs⁵ is de hemel en daar gaat elke gelovige naartoe na de fysieke dood.

Lukas 16 verklaart : na de dood is het zaligheid óf verderf

1. Zowel de arme als de rijke leven verder na de dood: in het dodenrijk.
2. Zij verblijven in aparte plaatsen.
3. Deze twee plaatsen zijn ONoverbrugbaar.
4. De plaats waar Lazarus is, is die van de goede doden: de geredden.
5. De plaats van de rijke is die van de slechte doden: de verlorenen.
6. De verlorenen zitten in een verschrikkelijke plaats afgezonderd.
7. Niets of niemand kan verandering brengen in het lot van de verlorenen.

HADES (het dodenrijk)		
Plaats voor de geredden Schoot van Abraham (Lukas 16:22) Paradijs (Lukas 23:43) LAZARUS en ABRAHAM	GROTE KLOOF GEVESTIGD (Lukas 16:26)	Plaats voor de verlorenen Plaats van vuurvlam (Lukas 16:24) Plaats van pijniging (Lukas 16:28) RIJKE MAN

Een gelovige ziet de dood nog steeds als een gevolg van de zonde. De zielen van de gelovigen zijn door het bloed van Christus volmaakt geheiligd en bij hun dood worden zij onmiddellijk in de heerlijkheid gebracht, terwijl hun lichamen in hun graven rusten tot aan de opstanding⁶. Bij de dood wordt onze geest gescheiden van het lichaam en dan zijn we vrij van zonde en lijden. De dood

¹ <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/zielelaap.pdf>

² Annihilatie: vernietiging, ophouden te bestaan. Lees <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Eeuwige-Straf.pdf>.

³ <http://www.verhoevenmarc.be/jg.htm>

⁴ Hebreëën 1:14.

⁵ Zie Lukas 23:42-43.

⁶ Zie hier een schema over de opstanding: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Opstanding.pdf>.

brenkt de gelovige onmiddellijk in Gods aanwezigheid (Handelingen 7:59⁷; Filippenzen 1:23⁸; 2 Korinthiërs 5:6-8⁹; Openbaring 6:9-11¹⁰). Zoals de schrijver in Hebreëën 12 zegt:

“Maar u bent toegetreden tot de berg Sion en tot de stad van de levende God, tot het hemelse Jeruzalem en tot tienduizendtallen van engelen, tot een feestelijke vergadering en de gemeente van de eerstgeborenen die in de hemelen opgeschreven zijn, en tot God, de Rechter over allen en tot de geesten van de rechtvaardigen, die tot volmaaktheid zijn gekomen” (Hebreëën 12:22-23).

Hebreëën 9:27 - “zoals het voor de mensen beschikt is, dat zij eenmaal¹¹ moeten sterven” - is het universele principe voor de hele mensheid, maar de dood is niet hetzelfde voor gelovigen als voor ongelovigen.

Als u wedergeboren bent, dan bent u een pelgrim op aarde die onderweg is naar zijn eeuwig huis in de hemel. Onze namen zijn opgeschreven in de hemelen, niet op aarde (Filippenzen 3:20)¹². Wij moeten pelgrimdiscipelen zijn, onze ogen op de eeuwigheid gericht, terwijl onze handen op aarde werken voor Degene die wij op een dag van nabij zullen zien. De ware, heilige pelgrim ziet verder dan de dingen van de aarde (Hebreëën 11:16)¹³ naar zijn echte vaderland, verlangend om bij zijn Redder te zijn en in de gemeenschap van de heiligen in de hemel.

Ons burgerschap

“Tot een feestelijke vergadering en de gemeente van de eerstgeborenen die in de hemelen opgeschreven zijn, en tot God, de Rechter over allen en tot de geesten van de rechtvaardigen, die tot volmaaktheid zijn gekomen” (Hebreëën 12:23).

“Want wij wandelen als burgers van het Rijk der hemelen, waaruit wij ook de Zaligmaker verwachten, namelijk de Heere Jezus Christus. Die ons vernederd lichaam veranderen zal, opdat het gelijkvormig wordt aan Zijn heerlijk lichaam, naar de werking, waardoor Hij ook alle dingen aan Zichzelf kan onderwerpen” (Filippenzen 3:20-21).

Er is een opdeling in tweeën: eerst verwacht de hemel onze geest bij de fysieke dood, en daarna is er de komst van onze Heer om onze lichamen op te wekken en verenigd te worden met onze geest¹⁴, waardoor wij veranderd worden om te zijn zoals het opstandingslichaam van Jezus. Zoals Romeinen 8:29-30¹⁵ zegt zullen onze lichamen inderdaad gelijkvormig zijn aan het beeld van Gods Zoon. “Want wij verwachten door de Geest, uit het geloof, de hoop van de gerechtigheid” (Galaten 5:5). Deze hoop omvat onze overgang van heiliging naar verheerlijking.

Maar intussen, vóór deze gebeurtenis:

“Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen” (2 Korinthiërs 5:1).

Ons overlijden brengt ons naar onze ware bezitting. Paulus was ervan overtuigd dat onze staat na de dood *beter* is dan onze toestand *in het vlees* op aarde.

“Want het leven is mij Christus en het sterven is mij winst. Maar moet ik blijven leven in het vlees, dan betekent dit voor mij dat ik vruchtbaar werken kan en wat ik verkiezen zal, weet ik niet. Want

⁷ Hand. 7:59: “En zij stenigden Stefanus, die Jezus aanriep en zei: Heere Jezus, ontvang mijn geest”.

⁸ Fil. 1:23: “ik [Paulus] heb het verlangen om heen te gaan en met Christus te zijn, want dat is verreweg het beste”.

⁹ 2 Kor. 5:8: “wij hebben er meer behagen in om uit het lichaam uit te wonen en bij de Heere in te wonen”.

¹⁰ Op. 6:9-10: “zag ik onder het altaar de zielen van hen die geslacht waren ... En zij riepen met een luide stem”.

¹¹ Eenmaal: niet meerdere keren zoals de duivelse reïncarnatieleer leert.

¹² Fil. 3:20: “Want wij wandelen als burgers van het Rijk der hemelen”.

¹³ Hebr. 11:16: “Maar nu verlangen zij naar een beter, dat is naar een hemels vaderland”.

¹⁴ De mens is een trichotomie: geest, ziel en lichaam: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Drie-universum.pdf>. De ziel is de samentrekking van geest en lichaam. Bij de opstanding wordt onze ziel opnieuw gecombineerd, met dit verschil dat we dan een hemels, onverderfelijk lichaam hebben.

¹⁵ Rom. 8:29: “Want die Hij tevoren gekend heeft, die heeft Hij ook tevoren bestemd aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zou zijn onder vele broeders”.

ik word door deze twee gedrongen: ik heb het verlangen om heen te gaan en met Christus te zijn, want dat is verreweg het beste” (Filippenzen 1:21-23).

“Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen. 2 Want wij zuchten ook in deze tent en verlangen ernaar met onze woning die uit de hemel is, overkleed te worden, 3 als wij maar bekleed en niet naakt zullen bevonden worden. 4 Want ook wij, die in deze tent zijn, zuchten omdat we het zwaar te verduren hebben; wij willen immers niet ontkleed, maar overkleed worden, zodat het sterfelijke door het leven wordt verslonden. 5 Hij nu Die ons hiervoor heeft toegerust, is God, Die ons ook het onderpand van de Geest gegeven heeft. 6 Wij hebben dan altijd goede moed en weten dat wij, zolang wij in het lichaam inwonen, uitwonend zijn van de Heere, 7 – want wij wandelen door geloof, niet door aanschouwing. 8 Maar wij hebben goede moed en wij hebben er meer behagen in om uit het lichaam uit te wonen en bij de Heere in te wonen” (2 Korinthiërs 5:1-8).

Het lichaam wordt in de grond gestopt en vergaat door de dood, maar God heeft voor ons een ander huis voorbereid, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen. Als mensen (geen engelen) zullen wij ook een lichaam krijgen om niet enkel een geest te zijn. In onze huidige toestand, in het zwakke en zondige lichaam, verlangen wij om “met onze woning die uit de hemel is, overkleed te worden”. Bij de opstanding zal het sterfelijke door het leven worden verslonden.

Zolang wij in dit sterfelijke lichaam zijn, zijn we “uitwonend van de Heer”. Inwonen bij de Heer betekent te zijn waar Hij is: in de hemel. Dit is de duidelijkste schriftplaats die ons vertelt dat bij het verlaten van het lichaam (de dood) de gelovige onmiddellijk in Gods tegenwoordigheid komt.

Onze redding wordt voleindigd door de opstanding.

Ja, “uit het lichaam uit te wonen” is “bij de Heere in te wonen”. Als onze aardse tent is afgebroken zullen wij in de tegenwoordigheid van Christus zijn. En na de Opstanding¹⁶ (voor de nog levende christenen: de Opname¹⁷) gaan wij christenen naar het “Vaderhuis”:

“In het huis van Mijn Vader zijn veel woningen; als dat niet zo was, zou Ik het u gezegd hebben. Ik ga heen om een plaats voor u gereed te maken. En als Ik heengegaan ben en plaats voor u gereed-gemaakt heb, kom Ik terug en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben” (Johannes 14:2-3).

Onze hoop rust op deze belofte.

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

¹⁶ <http://www.verhoevenmarc.be/opstanding.htm>

¹⁷ <http://www.verhoevenmarc.be/opname.htm>